

BIOGRAMY

RAFAŁ URBACKI urodzony w 1984 r. na Górnym Śląsku. Studiował m.in. reżyserię dramatu w PWST im. L. Solskiego w Krakowie i kulturoznawstwo na UŚ w Katowicach. Reżyser/choreograf: „Mt 9,7 [On wstał i poszedł do domu]” (Stary Browar, Poznań 2010), „Mover”(Śląski Teatr Tańca, Bytom 2010), „rewind”(Instytut Teatralny, Warszawa 2011), „W Przechłapanem”(Instytut Teatralny, Warszawa 2012), „stypa” (Teatr Ósmego Dnia, Poznań 2012), „kto podskoczy jest pedałem, hej” (Inicjatywa Pomada, Warszawa 2012), „pod wielkim dachem nieba cz. 1” (Maat Festival, Lublin 2013). Współtwórca video-dance: „the lift” (z E. Szubstarską, Kraków 2009), „Przygody Żyrafcia i Foczki Czarodziejki” (z M. Przybysz, Kraków 2010) oraz projektów intermedialnych m.in. „Zrównywanie” (z K. Sokołowską, XIV MKTiFST, Bytom 2009), „Miłość i medycyna. Antologia” (z P. Orzechowską, Muzeum Śląskie, Katowice 2014). Choreograf w spektaklach duetu Strzępka/Demirski – „Tęczowa Trybuna 2012” (Teatr Polski, Wrocław 2011), musicalu „Położnice Szpitala Św. Zofii” (Teatr Rozrywki, Chorzów 2011), „W imię Jakuba S.” (Teatr Dramatyczny, Warszawa 2011), „Courtney Love” (Teatr Polski, Wrocław 2012) i in. Autor powieści „dobra książka” (2014). Bohater dokumentu biograficznego „Tancerz”, w reż. W. Klimali. Stypendysta Marszałka Województwa Śląskiego. Od trzech lat porusza się bez użycia wózka inwalidzkiego dzięki opracowaniu autorskiej metody ruchu.

KAYA KOŁODZIEJCZYK tancerka i choreografka. Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Romana Turczynowicza w Warszawie oraz szkoły tańca współczesnego P.A.R.T.S. w Brukseli (stypendium Unii Europejskiej i Rządu Flamandzkiego) oraz Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Frankfurt am Main (MA). W latach 2004-2009 była tancerką renomowanego zespołu Rosas Anny Teresy de Keersmaeker. Obecnie działa jako artystka niezależna, realizując własne projekty i biorąc udział w spektaklach innych twórców w Polsce i na świecie (występuje m. in. w Belgii, Danii, Holandii). Współpracowała m. in. z Mette Ingvarsen, Krisem Verdonckiem, Szymonem Rogińskim, Rafałem Dziemidokiem, Mariuszem Trelińskim, Davidem Wampach, Iwoną Pasińską czy Aleksandrą Wasilkowską. Od kilku lat artystka realizuje własne projekty choreograficzne (m.in. „My Favourite Superhero”, 2004; „One for Francesca”, 2002; „Off Żak”, „TMTL” czy „Oh Noh”) pokazywane w Belgii, Francji, Niemczech, Holandii i Polsce.

BYTOMSKI TEATR TAŃCA I RUCHU ROZBARK mieści się w budynku zabytkowej cechowni Kopalni Rozbark, którą założono w 1868 roku. Wydobycie węgla zakończono w 2004 roku, a trzy lata później część zabudowań Kopalni została wpisana do rejestru zabytków. Działalność Teatru ROZBARK opiera się na trzech pionach: działalności artystycznej, edukacyjnej i społecznej. Misją i założeniem Teatru ROZBARK jest tworzenie i propagowanie sztuki tańca współczesnego wzbogaconego o inne formy sztuki ruchu, z którymi chce docierać do dzieci, młodzieży i dorosłych. Kulminacją działań promujących taniec współczesny są kolejne edycje ROZBARK IN MOTION // Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego i Festiwalu Sztuki Tanecznej, której 21. edycja w tym roku odbędzie się w dniach od 28 czerwca do 6 lipca.

ILONA GUMOWSKA przez osiem lat uprawiała gimnastykę artystyczną. W wieku 15 lat zaczęła zajmować się tańcem. Szkoliła się w zakresie tańca współczesnego, jazzowego, klasycznego, form ulicznych, a także Kontakt Improwizacji i akrobatyki. Ukończyła kierunek Choreografia i Techniki tańca na Akademii Muzycznej w Łodzi oraz Kurs „Profesjonalny tancerz tańca współczesnego” organizowany przez Akademię Sztuki Tańca w Łodzi. Swoje doświadczenie sceniczne zdobyła występując w różnych produkcjach i projektach taneczno-choreograficznych, w tym: w spektaklu „SIMG” grupy KIJÓ, na Festiwalu Dotknij Teatru w Łodzi, w prawykonaniu utworu „Exkurs” Szymona Brzóski (Baltic Neopolis Orchestra, w Trafostacji Sztuki w Szczecinie), w spektaklu Roberto Olivana

„Enclave 4/7”, przy współpracy z Teatrem Dada von Bzdulow. Wzięła również udział w międzynarodowym projekcie artystycznym „Ciało w mieście”, organizowanym przez paryski zespół Héliotropion Company. Obecnie należy do grupy artystycznej KIJO pod przewodnictwem Michała Ratajskiego. Od 2010 roku współpracuje z choreografką Kayą Kołodziejczyk, a od trzech lat z wokalistą musicalowym Jakubem Wociałem.

AGNIESZKA MAZLIAH-DOBERSKA od roku 2014 tancerka w Teatrze Rozbark. W 2011 roku uczestniczka Gaga Intensive Summer Course w Izraelu oraz School of Dance Kathryn Irej w Kalifornii. W roku 2008 otrzymała dyplom Master of Arts w A. Bruckner Privatuniversität w Austrii oraz dyplom Bachelor of Arts z pedagogiki tańca. W 2006 roku słuchaczka w Dartington College of Arts w Wielkiej Brytanii. Stypendystka departamentu sztuki Kancelarii Federalnej Austrii. Instruktor w systemie GYROTONIC EXPANSION SYSTEM®. W latach 2009 – 2013 była tancerką Śląskiego Teatru Tańca w Bytomiu. Wcześniej brała udział w projekcie Trishy Brown Dance Company podczas wystawy sztuki współczesnej „dokumenta 12” w Niemczech. Ponadto występowała w spektaklach takich twórców jak: Kuik Swee Boon (Singapur), Jacek Łumiński, Idan Cohen (Izrael), Sigríður Soffía Níelsdóttir (Islandia), Victor Ma (Hongkong), Rafał Urbacki (Polska), Mihai Mihalcea (Rumunia), Stefan Dreher (Niemcy), Anna Tenta (Austria), Witold Jurewicz. Od roku 2008 Agnieszka jest pedagogiem tańca współczesnego w wielu placówkach w Polsce, jak i za granicą, wśród nich: Wydział Teatru Tańca Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. L. Solskiego.

TOMASZ FOLTYN niezależny performer, mover, improwizujący twórca, antropolog. Absolwent szkoły Shahara Dor „Artness – Home and School for Movement and its Performance”, w Izraelu oraz Performers House w Danii. Zajmuje się improwizacją taneczną i działaniami performatywnymi. Napisał pracę magisterską „Kontakt improwizacja jako język ciała. Nieklasyczne studium z antropologii tańca” (Instytut Antropologii Kulturowej i Etnologii UJ). Studiował kontakt improwizację za granicą (Nancy Stark Smith, Adrian Russi, Angela Doniy, Yaniv Mintzer, Scott Wells). Od 2008 r. pracuje z teatrem Kud Ljud na Słowenii. Prace „Electric Invasion” oraz „Streetwalker – open air ready made gallery”, pokazywane były na festiwalach w Korei Południowej, Francji, Danii, Holandii, Wielkiej Brytanii, Słowenii, Austrii. W 2011 wyjechał na stypendium przyznane przez Instytut Muzyki i Tańca do San Francisco, by studiować pod okiem Anny Halprin anatomie i filozofię tańca, performans i improwizację. Podczas tego pobytu wyreżyserował pełnometrażowy film dokumentalny „Tenderline” wraz z argentyńskim artystą Jadą Sirkin. Obecnie współpracuje z Iwoną Olszowską i Piotrem Skalskim w Krakowie przy projekcie „Obszar tańca”, w Teatrze Barakah oraz występując na Festiwalu Kroki i Festiwalu Spacer.

ANIELA KOKOSZA tancerka, choreograf, pedagog tańca, absolwentka Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu oraz 2-letniego kursu instruktorskiego z dziedziny tańca współczesnego organizowanego przez MKiDzN. Edukację taneczną rozpoczęła w kompanii LUZ. W okresie studenckim współpracowała z zespołem: Scena Tańca Współczesnego w Poznaniu. Na UM zajmowała się problematyką choreoterapii. Kształciła się, uczestniczyła w projektach tanecznych i festiwalach tańca w Polsce, Niemczech (Folkwang Universität der Künste, Essen), Czechach (ProArt Festiwal Brno), Austrii i Włoszech. Brała udział w przeglądach i konkursach tańca współczesnego jako tancerka i choreograf zdobywając liczne nagrody. Obecnie działa jako twórca niezależny. Pracuje nad projektami tanecznymi i performerskimi, prowadzi autorskie zajęcia taneczne, realizuje stypendium ImiT w ramach programu: „Myśl w ruchu”. Projekt „Legendy” to jej drugie spotkanie z choreografką Kayą Kołodziejczyk. Współpracowała m.in. z: Małgorztą Haduch, Agnieszką Noster, Januszem Orlikiem, Natalią Draganik, Joanną Leśniewską, Henrikiem Kaalundem, Gabrielem Wongiem i grupami: Strange Lóóp, New Art Club.

BARBARA BUJAKOWSKA: taniec studiowała na Anton Bruckner Privatuniversität w Linz w Austrii oraz w ramach programu przygotowawczego szkoły SEAD w Salzburgu, wcześniej była uczennicą Studia Baletowego przy Operze Krakowskiej, uprawiała też gimnastykę sportową. Była stypendystką MKiDN (2009). Była członkinią krakowskiej grupy Hoplaa, z którą stworzyła kilka niezależnych tanecznych produkcji wideo. Jej ironiczne solo „Swan_like”, czerpiące ze stylistyki niemieckiego Tanztheater, otrzymało nagrodę w organizowanym przez TVP konkursie „Dolina Kreatywna” (2008). W 2008 roku w ramach poznańskiego programu rezydencyjnego Solo Projekt, wspólnie z muzykiem Marcinem Janusem stworzyła „soloMovement Modular Synthesis”, inspirowane muzyką elektroniczną i działaniem analogowych syntezyatorów dźwiękowych. W stronę formalnych poszukiwań na pograniczu ruchu i muzyki poszła również w spektaklu „3-Dance”, prezentowanym podczas Polskiej Platformy Tańca 2010. Bujakowska tańczyła również u Nigela Charnocka (w spektaklu Happy!), wyprodukowanym przez Art Stations Foundation oraz w produkcji towarzystwa gimnastycznego Nic. We wrześniu 2013 roku wzięła gościnny udział w etiudzie Magdaleny Przybysz do muzyki Witolda Lutosławskiego, przygotowanej w ramach rezydencji „Kilka kroków” do Lutosławskiego – ćwiczenia kompozycyjne dla młodych choreografów (projekt LUTOSFERY), realizowanej przez Centrum Sztuki Współczesnej – Zamek Ujazdowski, FUNDACJĘ f.o.r.t.e. oraz Fundację Burdąg (opieka artystyczna: Maria Stokłosa). W tym samym roku wspólnie z Pauliną Wysocką zrealizowała spektakl Śniło mi się, że pozostał po nas pusty pokój. Na przełomie września i października 2013 roku w ramach „maat festival – border line 2013” w Lublinie zrealizowała spektakl „ID_ance”.

SONIA EGNER tancerka/choreograf. Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Bytomiu. Ukończyła studia na wydziale tańca w Codarts, Rotterdam Dance Academy w Holandii. Stypendystka programu Erasmus na wydziale choreografii w Institut del Teatre w Barcelonie. Brała udział w wielu festiwalach i warsztatach tanecznych, pobierała lekcje w Merce Cunningham Dance Studio w Nowym Jorku. Swoją staż odbyła w zespole Introdans w Arnhem, Holandia. Współpracowała między innymi z: Michael Schumacher, Anouk van Dijk, Jack Gallagher, Jan Linkens, Lorand Zachar, Jannet Wong, Louis Frank, John Giskes, Jenifer Muller, Jiří Kylián, Ellen ten Damme & Scapino Ballet. Ostatnio stworzyła multidyscyplinarny film krótkometrażowy MIGRACJE III, będący częścią Projektu Migracje, którego jest pomysłodawczynią: <https://www.facebook.com/migracje.projekt>

PAULINA PLIZGA urodziła się w 1971 roku na Śląsku. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie oraz École Supérieure des Arts Appliqués Duperré w Paryżu. Od 1992 mieszka i pracuje w Paryżu jako niezależna projektantka i kostiumolog. Debiutowała w 1994 roku pokazem „Urban Crinoline”, w ogrodach Place des Vosges. Oprócz Europy i USA udała się do Japonii, gdzie w 2005 roku zaprezentowała happenig „trash factory”. Przedstawiła swoje prace na „Transit Station” w Berlinie i w Edynburgu, na festiwalu „Ciało.Duch.Miasto” w Raciborzu, na wystawie „Nest” w galerii Korczyński w Paryżu, w BWA Wrocław „Gotyk Polski” i BWA Tarnów „Tajsa”. Regularnie prezentuje swoje kolekcje na polskim tygodniu mody w Łodzi. Otrzymała nagrodę magazynu „K Mag”, za kreatywność jako najlepszy projektant 2012 roku, w sekcji OFF Out of Schedule Fashion Philosophy Fashion Week Poland. W listopadzie 2013 roku zaprojektowała kostiumy i rekwizyty do opery „Architektura Światła” w Polskim Teatrze Tańca, w Poznaniu. Tworzy unikatowe tkaniny patchworki imitujące spękana korę drzewa i „gniazda” ze splątanych nici. W swej twórczości odwołuje się do artystów, takich jak Abakanowicz, Hasior i Potworowski.

MARGARET KRAWECKA jest scenografką, artystką instalacji i architektem. Mieszkała i pracowała w Toronto, Kuwejcie, Londynie, Dublinie, Bilbao, Nicei i Krakowie. Ukończyła studia architektoniczne na University of Toronto, poświęcając dyplom architekturze i tańcowi współczesnemu („Corporeal”)

oraz MA Scenography w Central Saint Martin's College of Art and Design w Londynie. Podczas pobytu w Anglii zapoznała się z „promenade theatre” i współpracowała z Future Cinema, tworząc performans - instalacje razem z tancerzami i performerami, a także z „physical theatre” kooperując z kompozytorami dźwięku. Wśród projektów scenograficznych wymienić warto: „4:48 Psychosis” (projekt otrzymał pięć gwiazdek w „London TimeOut”), „Perfection”, „Speak, Love”, a także instalacje takie jak: „In Transit”, „Empty Act”, „Cocoon Garden”, „Changing Room”, „Fragment”, „Kaleidoscope”. Jest także autorką aktorskich instalacji performatywnych: „Immersive”, „Citric City”, „Egyptian Fantasia”. Ostatnia „The Hunger” – przedstawia opowieść o Jasiu i Małgosi poprzez pryzmat świata konsumeryzmu. Historia osadzona została w labiryncie z hermetycznie pakowanego chleba Wonderbread.